

Nemulțumiți de Ziua Mulțumirii de Marcel Urs

Pentru mulți dintre noi, Ziua Mulțumirii, sau Ziua Recunoștinței cum i se mai spune prin România, a venit și a trecut fără prea multe evenimente. Ba mai mult, pentru unii, aceasta nu înseamnă chiar nimic.

Fiecare dintre noi avem o percepție personală despre starea de mulțumire. Când eram copil, și fructele exotice se găseau mai greu decât metalele prețioase, mă gândeam că o să fiu cel mai mulțumit când o să am banane (pe care le-am gustat pentru prima dată când eram la liceu) sau portocale din belșug. Mă gândeam că o să fiu mulțumit dacă o să am “teniși” (singura încălțăminte sport care se găsea în vremea aceea pe la magazine) ca alți colegi ai mei, care aveau “pile” la magazin. Mă gândeam că o să fiu mulțumit dacă o să reușesc la liceu, apoi la facultate. Mă gândeam că o să fiu mulțumit dacă o să am o mașină, a mea, fie ea cât de slabă, numai să meargă. Nu mai conta dacă era mai veche și se oprea la fiecare câțiva zeci de kilometri, că i-a “pușcat” iară “platina” sau i s-a înfundat filtrul de la carburator sau mai știu eu ce metehne mai apăreau pe la Daciile ponosite moștenite de la comuniști, însă foarte “practice”.

Și la câte nu mă gândeam eu ... că odată ajuns în posesia unor obiecte sau împlinirea unor visuri, voi deveni mulțumit.

Și totuși, cu toate că mi-am împlinit multe dintre visurile copilăriei și adolescenței, sunt tot într-o stare de nemulțumire, uitând de multe ori de unde am plecat și unde am ajuns.

Am ajuns să avem proprietățile noastre, cu toate cele necesare unui trai decent. Avem apă potabilă, băi luxoase, bucătării extravagante, camere încăpătoare cu mochete speciale și încălzite sau răcite la temperaturi confortabile. Avem mașini luxoase, care pornesc “la prima cheie” și sunt încălzite sau răcite la temperaturile dorite, cu tot felul de opțiuni, care mai de care mai atrăgătoare. Avem copii sănătoși îmbrăcați după ultimele apariții ale modei. Mergem la biserici unde confortul ridicat, în care îl lădăm pe Domnul, face parte din NORMAL.

Și, de aceea, din cauza acestui NORMAL blestemat uităm de multe ori să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate acestea. Vrem să avem case tot mai mari, mașini tot mai speciale, îmbrăcăminte cu etichete cu nume dintre cele mai vestite și uităm de multe ori că, pentru foarte mulți oameni din lumea asta mare, toate acestea sunt doar vise, năluciri, care nu devin realitate niciodată.

Nemulțumirea, este o stare care ne caracterizează de la începutul istoriei noastre.

Când am început să mă gândesc la acest subiect, eram puțin în cumpănă: să scriu despre Ziua Mulțumirii sau sau de Ziua Recunoștinței? Sunt două traduceri diferite care au o însemnătate diferită.

A fi mulțumit și a fi recunoscător sunt doi termeni diferiți. Primul reprezintă o stare, iar al doilea este tot o stare, dar care trebuie însoțită și de o acțiune. Când cei 10 leproși au fost vindecați de Isus, sunt sigur că toți au fost mulțumiți, pentru că au fost vindecați de această boală incurabilă. Însă numai unul dintre ei a fost recunoscător. “Unul dintre ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. S-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus, și I-a mulțumit. Era Samaritean.” (!) (Luca 17:15-16)

Așadar, Thanksgiving, după părerea mea este o zi mai mult a Mulțumirii decât o zi a Recunoștinței. Și asta pentru că în afară de gustările îmbelșugate, însoțite de curcan și sos de coarne (cramberry) și alte bunătăți, sau un timp petrecut împreună cu familia “extinsă” (părinți, frați, surori, cumnați etc) cu care este așa de greu să te întâlnești de-a lungul anului, nu facem nimic altceva ca să arătăm recunoștința noastră.

Samariteanul vindecat a făcut niște acțiuni demne de un individ recunoscător: s-a întors, L-a slăvit pe Dumnezeu și s-a aruncat cu fața la pământ.

Nu este de ajuns să te gândești la o faptă bună, pentru că atâta timp cât aceasta nu devine realitate, oricât de frumoasă ar fi, ea nu rămâne decât un gând. Este ușor să fii mulțumit, însă este mai greu să fii recunoscător.

În Statele Unite și Canada, Ziua Mulțumirii este o sărbătoare ale cărei origini se pierd undeva între realitate și legendă.

Potrivit Wikipedia, Ziua Mulțumirii (engleză: Thanksgiving Day, franceză: Jour de l'Action de grâces) este o sărbătoare anuală de o zi, în care se mulțumește (tradițional lui Dumnezeu) pentru bogăția recoltei din acel an. Este o sarbatoare a familiei. În Statele Unite majoritatea afacerilor (în afară de magazine) sunt închise joi și vineri în săptămâna de Thanksgiving, pentru a permite angajaților să aibă o parteșie reală cu familia.

În Regatul Unit, Thanksgiving are o altă denumire: Ziua Recoltei, și se sărbătorește în biserici, într-o duminică după strângerea recoltei fără a avea însă caracterul de sfințire al celei din America.

Această sărbătoare a fost preluată de primii coloniști sosiți în Lumea Nouă, unde a fost sărbătorită pentru prima

dată în anul 1621, ca semn de recunoștință față de recolta miraculoasă obținută în condiții climaterice dure. În 1863, președintele Lincoln a decis ca ultima joi a lunii noiembrie va fi Ziua Națională a Recunoștinței. În decembrie 1941, Congresul SUA a adoptat o rezoluție prin care a 4-a zi de joi din noiembrie devine oficial sărbătoare națională a SUA.

Tot aici, în Statele Unite se organizează parade de Ziua Mulțumirii, cu ocazia cărora defilează de obicei fanfare școlare și se prezintă diferite care alegorice.

Pelerinii sunt cei care au colonizat inițial teritoriul actual al SUA. Veniți cu celebrul vas Mayflower, erau membri ai bisericii separatiste engleze. Ca să scape de persecuția religioasă, au plecat din Anglia în Olanda, însă nefiind încântați de stilul de viață nu prea sfânt din această țară, au plecat către pământurile "virgine" ale Americii.

Au ajuns la Plymouth Rock pe 11 decembrie 1620. A fost o iarnă devastatoare, iar 46 dintre cei 102 pelerini au murit. Recoltele anului 1621 au fost însă bogate, iar pelerinii au decis să celebreze printr-o sărbătoare a toamnei, alături de cei 91 de indieni Wampanoag care îi ajutaseră să supraviețuiască în primul an. Sărbătoarea a durat trei zile și a arătat mai degrabă ca un festival englezesc al recoltei. În anul următor nu a fost repetat acesată festivitate.

Noii sosiți pe pământul Americii au fost ajutați de un personaj legendar pe nume S`quanto, care era un indian din tribul Pokanokit Wampanoag, ce învățase engleza de la exploratorul englez John Weymouth, călătorind cu acesta în Anglia, apoi înapoi în America. Mai târziu, a fost prins de un vânzător de sclavi abritanic și vândut spaniolilor în Insulele Caraibe. A fost răscumpărat de căpitanul Weymouth și, după mai multe aventuri, reușește să ajungă din nou în satul lui, Patuxet, în 1620, împreună cu un alt indian, Samoset, pe care-l întâlnise în Anglia. Aceștia își găsesc satul pustiu, toți locuitorii lui murind de o molimă lasată în urmă de vânzătorii de sclavi.

Văzând situația dramatică în care se aflau pelerinii, Squanto decide să stea împreună cu ei câteva luni aducându-le carne și piele de căprioară, învățându-i să-și construiască corturi, să planteze porumb și alte plante, să recunoască plantele medicinale, să culeagă și să pregătească scoici, să extragă siropul de arțar (maple syrup) și alte lucruri necesare supraviețuirii prin acele locuri.

În 1623 însă, într-o vreme de teribilă și secetoasă, pelerinii au ținut o slujbă colectivă pentru ploaie. A doua zi a început o ploaie mult binevenită, iar guvernatorul a proclamat o nouă sărbătoare a recunoștinței, invitându-i din nou pe prietenii indieni. Este pentru prima dată când rugăciunile pentru ploaie pe teritoriul Americii au fost ascultate.

A doua zi după Ziua Mulțumirii, numită Black Friday (Vinerea Neagră), este cea mai aglomerată zi pentru cumpărături. Magazinele se deschid foarte devreme și au cele mai mari oferte ale anului, pentru a atrage cât mai mulți clienți. Unele magazine deschid chiar la miezul nopții, iar clienții se pot delecta până dimineața în ale cumpărăturilor.

Și în România exista până cu vreo 15-20 de ani în urmă, Ziua Recoltei, în care piețele, până atunci sărăcicioase, se umpleau cu produse de calitate, transformând sărbătoarea în prilej de achiziționări de provizii pentru iarnă.

Sărbătoarea Mulțumirii, înseamnă mult mai mult pentru noi peregrinii de azi, de aici din State. Fiecare dintre noi am trăit mai devreme sau mai târziu ceea ce au trăit primii peregrini. Ne-am confruntat sau ne confruntăm cu dificultățile supraviețuirii într-un climat nou, iar când apar primele roade, apar și primele sentimente de recunoștință sau mulțumire. Mulțumirea reprezintă un act de generozitate față de semenii și de glorie adusă lui Dumnezeu.

Ziua Mulțumirii poate deveni sărbătoarea noastră, sărbătoarea omului mulțumit. Dincolo de religii, de naționalitate sau rasă, Ziua Mulțumirii trebuie sărbătorită în fiecare zi. Aceasta nu este altceva decât ziua în care trebuie să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru toate.